ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

រដ្ឋសភា
ចូល
កំរោងច្បាប់លើកទី.....១.........
ថ្ងៃទី..៣០...ខែ..មីនា..ឆ្នាំ២០០៨.

សេចក្តីព្រាង

ច្បាប់

ស្តីពី

ការធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធី

ជំពូកទី១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះមានគោលដៅកំណត់អំពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃការធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធីនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២.-

ច្បាប់នេះមានគោលបំណង ធានាការពារសេរីភាពខាងការបញ្ចេញមតិរបស់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរតាមរយៈការធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធី ប៉ុន្តែមិនត្រូវឆ្លៀតប្រើសិទ្ធិនេះដោយរំលោភ នាំឱ្យប៉ះពាល់សិទ្ធិសេរីភាព និងកិត្តិយសរបស់អ្នកដទៃ ដល់ទំនៀមទម្លាប់ល្អរបស់សង្គមជាតិ ដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ និងដល់សន្តិសុខជាតិឡើយ ។

មាត្រា ៣.-

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពអនុវត្តលើរាល់ការប្រមូលផ្តុំគ្នា ឬការដង្ហែក្បួនធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធីនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ប៉ុន្តែមិនអនុវត្តចំពោះ ៖

១-ការជួបប្រជុំ ឬការប្រមូលផ្តុំគ្នា ឬការហែក្បួនក្នុងយុទ្ធនាការឃោសនាបោះឆ្នោតណាមួយ ។

២-ការប្រមូលផ្តុំគ្នាខាងក្នុង និងខាងក្រៅអែបប្របរបងរោងចក្រ ឬ សហគ្រាស ឬស្ថាប័ននានាពាក់ព័ន្ធនឹងវិវាទការងារ ដែលត្រូវដាក់បញ្ចូលក្នុងដែនអនុវត្តនៃច្បាប់ការងារ ។

៣-ការដើរហែក្បួនលុហយាត្រា ដើរហែសព និងការប្រមូលផ្តុំគ្នាដទៃទៀតក្នុងគោលបំណងបម្រើសាសនា សិល្បៈ វប្បធម៌ ទំនៀមទម្លាប់ប្រពៃណីជាតិ និងសកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយអប់រំ ដើម្បីផលប្រយោជន៍សង្គម ។

មាត្រា ៤.-

បាតុកម្មដោយសន្តិវិធីសំដៅលើការប្រមូលផ្តុំគ្នា ឬការដង្ហែក្បួនដោយមនុស្សមួយក្រុមដើម្បីទាមទារ តវ៉ា ឬសម្តែងជាសាធារណៈនូវមនោសញ្ចេតនា គំនិត ឬឆន្ទៈរបស់ក្រុមខ្លួនតាមរូបភាព ឬមធ្យោបាយផ្សេងៗដោយសន្តិវិធី ។

ជំពូកទី២
នីតិវិធីនៃការជូនដំណឹងអំពីការធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធី

មាត្រា ៥.-

ក្រុមបុគ្គលណា ដែលមានបំណងរៀបចំធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធី នៅទីកន្លែងសាធារណៈណាមួយ ត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅអាជ្ញាធរដែនដីរាជធានី ឬខេត្ត មានសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងទីកន្លែងនោះ ។

មាត្រា ៦.-

លិខិតជូនដំណឹងនោះត្រូវបញ្ជាក់អំពី ៖

- នាមត្រកូល នាមខ្លួន អាសយដ្ឋានអចិន្ត្រៃយ៍សម្រាប់ទំនាក់ទំនងរបស់អ្នកដឹកនាំចំនួនបីនាក់ ដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរថតចម្លងផង
- គោលបំណងនៃការធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធី
- កាលបរិច្ឆេទពេលវេលា និងរយៈពេល នៃការធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធី ទីកន្លែង និងផ្លូវដែលត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់សកម្មភាព ចំនួនអ្នកចូលរួម ព្រមទាំងចំនួនយានជំនិះតាមប្រភេទនីមួយៗ ។

អ្នកដាក់លិខិតជូនដំណឹងទាំងអស់ត្រូវធានាថា គោរព ហើយអនុវត្តតាមតួនាទី និងភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៦ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៧.-

លិខិតជូនដំណឹងត្រូវដាក់នៅខុទ្ទកាល័យរាជធានី ឬសាលាខេត្ត យ៉ាងហោចណាស់ប្រាំ(៥)ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការងារមុនពេលកំណត់ នៃការធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធី ។

មាត្រា ៨.-

នៅពេលបានទទួលលិខិតជូនដំណឹងហើយ ខុទ្ទកាល័យរាជធានី ឬសាលាខេត្ត ៖

១-ត្រូវចេញបង្កាន់ដៃទទួលស្គាល់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ជូនអ្នកដែលបានដាក់លិខិតជូនដំណឹង ។

២-ត្រូវផ្សព្វផ្សាយលិខិតជូនដំណឹងនេះ ជាបន្ទាន់នៅទីកន្លែងណាមួយ

ដែលងាយមើលឃើញនៅក្នុងអាគាររដ្ឋបាល ឬនៅក្នុងគេហទំព័រផ្លូវការរបស់ខ្លួន ។

៣-ត្រូវបញ្ជូនច្បាប់ថតចម្លងនៃលិខិតជូនដំណឹងនេះ ទៅស្នាក់ការនគរបាលមូលដ្ឋាន ស្នាក់ការកងរាជអាវុធហត្ថ និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដទៃទៀត ដែលមានការពាក់ព័ន្ធនឹងទីកន្លែងធ្វើបាតុកម្មនោះ ។

មាត្រា ៩.-

អាជ្ញាធរដែនដីរាជធានី ឬខេត្តមានសមត្ថកិច្ចត្រូវឆ្លើយតបជាវិជ្ជមាន ចំពោះលិខិតជូនដំណឹងនោះជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ លើកលែងតែ ៖

-ការធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធី ត្រូវចំលើថ្ងៃប្រារព្ធព្រះរាជពិធីបុណ្យចម្រើនព្រះជន្មព្រះមហាក្សត្រ ព្រះរាជពិធីរាជាភិសេកព្រះមហាក្សត្រ ព្រះរាជពិធីបុណ្យអុំទូក បណ្តែតប្រទីប សំពះព្រះខែ អកអំបុក ពិធីបុណ្យឯករាជ្យជាតិ ពិធីបុណ្យចូលឆ្នាំថ្មីប្រពៃណីជាតិខ្មែរ និងពិធីបុណ្យភ្ជុំបិណ្ឌ។

-មានព័ត៌មានច្បាស់ថា ការធ្វើបាតុកម្មនេះនឹងអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ណាមួយ ឬនឹងអាចប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរដល់សន្តិសុខ សុវត្ថិភាព និងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ។

មាត្រា ១០.-

អាជ្ញាធរដែនដីរាជធានី ឬខេត្តមានសមត្ថកិច្ចត្រូវពិនិត្យ និងធ្វើការឆ្លើយតបវិញ ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរត្រឹមបី(៣)ថ្ងៃ នៃថ្ងៃការងារ ដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃ ដែលលិខិតជូនដំណឹងត្រូវបានគេដាក់ជូន។ ប្រសិនបើអាជ្ញាធរដែនដីរាជធានី ឬខេត្តមានសមត្ថកិច្ច ខកខានមិនបានឆ្លើយតបរហូតដល់ពេលកំណត់ដែលនឹងត្រូវធ្វើបាតុកម្ម ដោយសន្តិវិធី មានន័យថាអាជ្ញាធរដែនដីរាជធានី ឬខេត្តមានសមត្ថកិច្ចបានព្រមព្រៀងហើយ ។

មាត្រា ១១.-

ក្នុងករណីដែលអាជ្ញាធរដែនដីរាជធានី ឬខេត្ត មានសមត្ថកិច្ចមានព័ត៌មានច្បាស់ថាការធ្វើបាតុកម្មនេះ នឹងអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ណាមួយ ឬនឹងអាចប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរដល់សន្តិសុខ សុវត្ថិភាព និងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ អាជ្ញាធរដែនដីរាជធានី ឬខេត្តត្រូវធ្វើការឆ្លើយតបដោយជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ទៅអ្នក ដែលបានដាក់លិខិតជូនដំណឹង ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចមានពេលជួបជាមួយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ធ្វើការពិចារណា ដើម្បីពិភាក្សាគ្នាដោះស្រាយ ។

មាត្រា ១២.-

ក្រោយពីបានពិភាក្សាគ្នាហើយ បើភាគីទាំងពីរនៅតែមិនព្រមព្រៀងគ្នាទៀតនោះ អាជ្ញាធរដែនដីរាជធានី ឬខេត្តមានសមត្ថកិច្ចត្រូវស្នើសុំយោបល់សម្រេចពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា ១៣.-

សេចក្តីសម្រេចរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងត្រូវផ្តល់ជូនដល់ម្ចាស់លិខិតជូនដំណឹងវិញក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរម្ភៃបួន(២៤)ម៉ោង មុនពេលកំណត់ នៃការធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធី ។ ឯកសារថតចម្លងនៃការសម្រេច រួមទាំងព័ត៌មានលំអិត នៃការកែប្រែដែលបានព្រមព្រៀងគ្នា ត្រូវផ្តល់ជូនទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ និងជូនទៅអាជ្ញាធរដទៃទៀត ដែលមានតំបន់អាចនឹងទទួលរងនូវការប៉ះពាល់ដោយសារការធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធីនេះ ។

មាត្រា ១៤.-

មិនតម្រូវឱ្យមានការបញ្ជាក់ និងធានាសព្វគ្រប់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦ កថាខណ្ឌទី១ នៃច្បាប់នេះទេ ដោយគ្រាន់តែជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរមានចុះហត្ថលេខា ឬស្នាមមេដៃ និងភ្ជាប់អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរថតចម្លងរបស់អ្នកដឹកនាំធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធី ចំនួនបី(៣)នាក់ដល់អាជ្ញាធរដែនដីរាជធានី ឬខេត្តមានសមត្ថកិច្ចនៅមូលដ្ឋាននោះ យ៉ាងហោចណាស់ឱ្យបានមុនដប់ពីរ(១២)ម៉ោងក្នុងថ្ងៃការងារ ឬមុនសាមសិបប្រាំមួយ(៣៦)ម៉ោងក្នុងថ្ងៃឈប់សម្រាក ប្រសិនបើការធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធី

ត្រូវបានគេធ្វើឡើងនៅតាមទីកន្លែងដូចខាងក្រោម ៖

១-នៅកន្លែងបញ្ចេញមតិជាសាធារណៈដែលបានបង្កើតឡើងយ៉ាងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ឬតាមបទបញ្ជា ហើយដែលការធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធីនោះ មានមនុស្សចូលរួមយ៉ាងច្រើនបំផុតត្រឹមពីររយ(២០០)នាក់ សម្រាប់រាជធានី ឬខេត្តនីមួយៗ ឬ

២-នៅកន្លែងដែលជាទ្រព្យសម្បត្តិឯកជន ឬជាទ្រព្យសម្បត្តិសមូហភាពក្នុងករណីមានការយល់ព្រមពីម្ចាស់ទ្រព្យ ឬពីគណៈគ្រប់គ្រង ដែលជាអ្នកមើលការខុសត្រូវលើទ្រព្យសម្បត្តិសមូហភាពនោះ ហើយការធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធីមានមនុស្សចូលរួមយ៉ាងច្រើនបំផុត ត្រឹមពីររយ (២០០) នាក់។

ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលចំនួនក្រុមនៃការធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធីមានចាប់ពី ពីរ(២) ក្រុមផ្សេងគ្នាឡើងទៅ ហើយចង់ធ្វើនៅកន្លែងតែមួយនិងពេលវេលាតែមួយនោះ អាជ្ញាធរដែនដីរាជធានី ឬខេត្តមានសមត្ថកិច្ចត្រូវសម្រេចឱ្យក្រុមអ្នកដែលបានដាក់សេចក្តីជូនដំណឹងមុនទទួលបានសិទ្ធិធ្វើមុន ឬអាចអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនៅកន្លែងមួយផ្សេងទៀត ដែលមានចម្ងាយយ៉ាងតិច ប្រាំរយ(៥០០)ម៉ែត្រ ។

សកម្មភាពដូចមានចែងក្នុងវាក្យខណ្ឌទី១ និងទី២ នៃមាត្រានេះ អាចប្រព្រឹត្តទៅបាន តែក្នុងចន្លោះពេលពីម៉ោងប្រាំមួយ(៦)ព្រឹក ដល់ម៉ោងប្រាំមួយ(៦)ល្ងាចប៉ុណ្ណោះ។

ជំពូកទី ៣

ការទទួលខុសត្រូវរបស់

អ្នកដឹកនាំធ្វើបាតុកម្ម និង អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច

មាត្រា ១៥.-

ការធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធី ដែលបានទទួលការព្រមព្រៀង មានការហែក្បួនលើផ្លូវសាធារណៈ អាជ្ញាធរដែនដីឃុំ សង្កាត់ ស្រុក ខណ្ឌ ក្រុង ខេត្ត រាជធានី ឬមន្ត្រីដែលត្រូវបានចាត់តាំងជាតំណាង ត្រូវសហការជាមួយនគរបាលមូលដ្ឋាន និងកងរាជអាវុធហត្ថ ដើម្បីទប់ស្កាត់ផលអាក្រក់ដែលនឹងអាចកើតមាន ដោយធ្វើការកំណត់ផ្លូវ ... មានភាពងាយស្រួល និងសម្រួលចរាចរណ៍សម្រាប់យានយន្ត ដើម្បីកុំឱ្យមាន

ការរំខានធ្ងន់ធ្ងរដល់ដំណើរការអាជីវកម្ម សេវាកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម ឬជំនួញផ្សេងៗ ។

មាត្រា ១៦.-

អ្នកដឹកនាំធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធី ត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការចាត់វិធានការសមស្រប ដើម្បីរក្សាឱ្យបានថា ការធ្វើបាតុកម្មនឹងប្រព្រឹត្តទៅដោយសន្តិវិធី និងតាមលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម ៖

១-ជូនដំណឹងដល់អ្នកចូលរួមអំពីការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន ដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី៣ នៃមាត្រានេះ ។

២-ពិភាក្សា និងសហការជាមួយមន្ត្រីមូលដ្ឋាន និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីធានាឱ្យការធ្វើបាតុកម្មប្រព្រឹត្តទៅដោយសន្តិវិធី ។

៣-រក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់របៀបរៀបរយឱ្យបានល្អ និងត្រឹមត្រូវតាមពេលវេលា និងទីកន្លែងកំណត់ គិតពីការចាប់ផ្តើមរហូតដល់ការបញ្ចប់ទៅវិញ នៃការធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធី ។

មាត្រា ១៧.-

អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវចាត់វិធានការការពារដល់ក្បួនបាតុកម្មដោយសន្តិវិធី ដើម្បីធានារក្សាសន្តិសុខ សុវត្ថិភាព និងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈឱ្យបានល្អប្រសើរ ហើយមិនត្រូវជ្រៀតជ្រែកដល់ការប្រព្រឹត្តទៅ នៃការធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធីឡើយ ។

មាត្រា ១៨.-

នៅពេលមានការស្នើសុំជំនួយពីអ្នកដឹកនាំធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធី អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវខិតខំឆ្លើយតបដោយយកចិត្តទុកដាក់នូវសំណូមពរសមស្របដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានច្បាប់ ដើម្បីធានាដល់ការអនុវត្តសិទ្ធិសេរីភាពធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធី និងការប្រើប្រាស់សិទ្ធិសេរីភាពក្នុងការបញ្ចេញមតិជាសាធារណៈប្រកបដោយភាពថ្លៃថ្នូរ។

មាត្រា ១៩.-

អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលត្រូវបានចាត់តាំងឱ្យរក្សាសន្តិសុខ សុវត្ថិភាព

សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ នៅកន្លែងធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធីត្រូវស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋាន ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ព្រមទាំងមានស្លាកឈ្មោះ និងអត្តលេខសម្គាល់ខ្លួនបង្ហាញនៅផ្នែកខាងមុខ និងត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់នូវអត្តចរិតអត់ធ្មត់ជាចាំបាច់ ។

មាត្រា ២០.-

- ការធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធីដែលមានការព្រមព្រៀង រាប់ទាំងការព្រមព្រៀងដោយអាជ្ញាធរដែនដីរាជធានី ឬខេត្តមិនបានឆ្លើយតប ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១០នៃច្បាប់នេះផង មិនត្រូវបានបំបែកទេ ។
- ក្នុងករណីបាតុកម្មដោយសន្តិវិធីបានក្លាយជាអំពើហិង្សា អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវចាត់វិធានការសមស្រប ដើម្បីទប់ស្កាត់ និងបញ្ឈប់បាតុកម្មនេះជាបន្ទាន់។
- ទោះបីជាបាតុកម្មប្រព្រឹត្តទៅដោយសន្តិវិធីក៏ដោយ ប៉ុន្តែបើមិនបានដាក់លិខិតជូនដំណឹងស្របតាមមាត្រា៥ និងមាត្រា៦នៃច្បាប់នេះ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចអាចចាត់វិធានការបញ្ឈប់បាតុកម្មនេះបាន ។

ជំពូកទី ៤
នីតិវិធីដោះស្រាយបទល្មើស និង ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ២១.-

ត្រូវធ្វើការព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរចំពោះអ្នកដឹកនាំធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធី ដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា៥ មាត្រា១៦ និងមាត្រា២០ កថាខណ្ឌទី២ និងទី៣ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ២២.-

ត្រូវព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរចំពោះមន្ត្រីអាជ្ញាធរដែនដី ឬមន្ត្រីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចណា ដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា១៧ មាត្រា១៨ មាត្រា១៩ និងមាត្រា២០ ចំណុចទី១ និងទី២ នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា ២៣.-

ក្នុងករណីបាតុករណាមានកាន់ឧបករណ៍ដែលអាចបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ ឬ [illegible]ទោសដល់អ្នកដទៃ ឬប្រព្រឹត្តអំពើណាមួយដែលជាការជ្រៀតជ្រែកសិទ្ធិ

សេរីភាពអ្នកដទៃ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវដកហូតឧបករណ៍ទាំងនោះចេញ ឬហាមប្រាមកុំឱ្យបាតុករនោះប្រព្រឹត្តអំពើនេះទៀត។ ប្រសិនបើជននោះមានការរឹងរូសមិនព្រមប្រគល់ឱ្យ ឬមិនព្រមឈប់ប្រព្រឹត្តអំពើនេះ សមត្ថកិច្ចត្រូវធ្វើការឃាត់ខ្លួនជាបណ្ដោះអាសន្នរហូតដល់បាតុកម្មដោយសន្តិវិធីត្រូវបានបញ្ចប់សព្វគ្រប់ ទើបធ្វើការដោះលែងវិញ លើកលែងតែមានបទល្មើសអ្វីផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ២៤.-

ក្នុងករណីបាតុករណាមានកាន់អាវុធ ឬជាតិផ្ទុះ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវដកហូតអាវុធ ឬជាតិផ្ទុះទាំងនោះ នឹងធ្វើការឃាត់ខ្លួន រួចហើយបញ្ជូនទៅស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីដោះស្រាយតាមច្បាប់ជាធរមាន។

មាត្រា ២៥.-

ជនណាឆ្លៀតឱកាសក្នុងពេលធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធី ដើម្បីប្រព្រឹត្តអំពើលួចប្លន់ ឬបណ្ដាលឱ្យអន្តរាយទ្រព្យសម្បត្តិឯកជន ឬទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសតាមច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

មាត្រា ២៦.-

ប្រសិនបើ ដំណើរការនៃការធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធីបង្កជាអំពើហិង្សាបណ្ដាលឱ្យអន្តរាយដល់ទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនក្ដី ឬទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈក្ដី ការជួសជុលការខូចខាត ត្រូវជាបន្ទុករបស់ជនល្មើស និងអ្នកសមគំនិត។

ក្នុងករណីអ្នកទាំងនោះមិនមានលទ្ធភាពធ្វើការជួសជុលការខូចខាត អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវបង្កសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ ដើម្បីធ្វើការវិនិច្ឆ័យទោសតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

មាត្រា ២៧.-

បើដំណើរការនៃការធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធីបង្កជាអំពើហិង្សា ជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើសបណ្ដាលឱ្យអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬបាតុករ ឬបុគ្គលដទៃទៀត មានរបួសស្នាម ឬបណ្ដាលឱ្យស្លាប់ ជននោះនឹងត្រូវផ្ដន្ទាទោសតាមច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន។

ជំពូកទី ៥

អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ២៨.-

ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយ(៦)ខែបន្ទាប់ពីច្បាប់នេះចូលជាធរមាន រាជធានី និងខេត្តនីមួយៗត្រូវបង្កើត "កន្លែងបញ្ចេញមតិជាសាធារណៈ" ដោយត្រូវជ្រើសរើសទីធ្លា ឬមណ្ឌលសមស្របចំនួនមួយកន្លែង ដែលមនុស្សទូទៅងាយស្តាប់ឮ និងមើលឃើញនៅក្នុងទឹកដីនៃដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនសម្រាប់ធ្វើបាតុកម្មដោយសន្តិវិធី ឬបញ្ចេញមតិជាសាធារណៈ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៤ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី៦

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ២៩.-

ច្បាប់ស្តីពីបាតុកម្ម ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តនៅថ្ងៃទី២៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩១ និង បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៣០.-

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ច្បាប់នេះត្រូវបានរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
អនុម័តនៅថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ២០០៩
ក្នុងសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី នីតិកាលទី៤
រាជធានីភ្នំពេញ,ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ២០០៩

ប្រធានរដ្ឋសភា

សម្តេចអគ្គមហាពញាចក្រី ហេង សំរិន